

Konferencia — gyermekekről

A gyermekek jogairól és védelméről, a magyarországi és nemzetközi tapasztalatokról csütörtökön két-napos tudományos konferencia kezdődött a Parlament Vadász-termében. A nemzetközi gyermekvédelmi konferenciák rendezvényeinek keretében mintegy 250 tudós, kutató, pedagógus, orvos, jogász, művész, író, ifjúsági és úttörővezető mondja el véleményét, tapasztalatait a gyermek és a felnőtt társadalom kapcsolatáról, a

családi gondoskodásról, az oktatás, a szociális ellátás, valamint a társadalmi segítség eredményeiről. Az OBT tudományos bizottsága konferenciájának csütörtöki napján több mint 15 hozzászólás hangzott el. A vitában felszólalt dr. Antalfi György a Magyar Jogász Szövetség elnöke, a JATE rektora, s azt hangsúlyozta, hogy a gyermekgondozási segély az egész nemzetközi közvélemény elismerését kivívta.

Hajózás a Dráván

Több mint félszázados szünet után újra megindulhat a Dráván a vízi közlekedés a magyar és a jugoszláv vízügyi szervek megállapodásának eredményeként. Csütörtökön ért véget Pécsen a háromnapos tanácskozás, amelyen meghatározták a két félnek a biztonságos hajóút kitűzésével kapcsolatos teendőit. (MTI)

Tárgyalta a Minisztertanács

Javuló irányzatok a munkaerő-gazdálkodásban

Ha lassú ütemben is, de javult a múlt évben a munkaerő-gazdálkodás — állapította meg csütörtöki ülésén a munkaügyi miniszter jelentése alapján a Minisztertanács. A kormányzati intézkedések, s nem utolsósorban a munkaerőforrás kiapadásának kényszerítő hatására a vállalatok egy része már lépéseket tett a meglévő munkaerő észszerű felhasználására. Némi előrehaladás történt a vállalati szervezésben, a nagy termelékenységű gépek kihasználásában. Sikertült megállítani a teljesítménybérzés mellőzésének kedvezőtlen folyamatát, sőt a helyzet most már némileg javult. Jelenleg a dolgozók körülbélül fele kapja bérét teljesítmény-előírások alapján, ez az arány azonban még mindig nem kielégítő. Valamennyi becsületesen dolgozó érdeke, hogy ahol lehet, a teljesítményen alapuló bérzés valamilyen formáját vezessék be.

Jó néhány vállalat felismerte, hogy a munkában nem elég a szorgalom, ha az nem párosul gondossággal. Mindenekelőtt az építőiparban és a könnyűiparban hódít teret a minőségi bérzés rendszere, amelyben külön jutalmaznak a kifogástalan munkát. Ez szoros összefügg a vállalatoknak azzal a törekvésével, hogy árucikkeiket minden piacon versenyképessé tegyék, s így módon növeljék nyereségüket, a továbbfejlesztésre, a dolgozók jövőbeli növelésére szolgáló alapjait.

Az új feltételekhez alkalmazkodva egyre gyakoribb a vállalatok önkontrollja. Ugy-

nevezett munkanapfelvételekkel és a veszteségek feltárással egyben módszereivel igyekeznek tetten érni a géppátlások, a holtidők okait. Több helyen, mint például az inotai alumíniumkohónál, néhány építőanyag-ipari vállalatnál, a korszerű technikát is igénybe veszik erre a célra. Főként a szocialista brigádok nyújtanak segítséget a vállalatoknak a fegyver meg-szilárdításához. Az ipari ágazatok többségénél tapasztalható, hogy a korábban határozottabban lépnek fel a fegyverzetlenek, az igazolatlanul sorozatban mulasztókkal szemben. A Csepel Autógyárból például tavaly 70 embert bocsátottak el sorozatos igazolatlan hiányzás miatt.

Terveik kidolgozásakor a vállalatok ma már általában reálisabban ítélik meg a munkaerőhelyzetet, mint korábban, de még mindig gyakori eset, hogy a vezetők igyekeznek túlbiztosítani magukat. Emiatt továbbra is feszültségek tapasztalhatók a munkaerőfronton. Általában a segédmunkások hiánya. Kevés az öntő, a forgácsoló, a vasszerkezeti és a géplakatos, a hegesztő, a fonó, szövő, a tetőfedő, az ács, sokhelyütt keresnek számviteli, pénzügyi, ügyviteli dolgozót. Pedig 1978-ban a vártnál nagyobb mértékben nőtt a foglalkoztatottak száma. A népgazdasági szocialista szektorban (a termelőszövetkezetek nélkül) a foglalkoztatottak száma a tervezett 12 500-zal szemben 37 ezerrel növekedett. Ezen belül a termelőágakban a tervezett stagnálás helyett csaknem 12 ezerrel, a szolgáltatásokban több mint

25 ezerrel nőtt a létszám. Ez úgy volt lehetséges, hogy viszonylag nagy számban vállaltak munkát nyugdíjasok és egyéb rész munkaidősök, ezen kívül az is közrejátszott, hogy a gyermekgondozási szabadságon levők száma a születések csökkenése miatt több mint 13 ezerrel alacsonyabb volt, mint egy évvel korábban.

A vállalati szervezés és részben a termékstruktúrá-váltás egyik jele, hogy meg-elénkülték a vállalatokon belül munkaerő-átcsoportosítások, amelyek a nehéziparban meghaladták a dolgozók 4. a könnyűiparban pedig megközelítették a 3 százalékát. Kevésbé tapasztalható azonban a vállalatok közötti munkaerő-átcsoportosítások, amelyek hosszabb távon elkerülhetetlenek.

A munkaerők számszerű átcsoportosításán kívül elő-terbe került a munkaerő minőségi változása is, ami a magasabb műszaki követelményekhez kapcsolódik. Sokhelyütt a felnőtt segédmunkások, vagy betanított munkások továbbképzésével, szakmát adó tanfolyamok szervezésével, társadalmi ösztönzőkkel igyekeznek szakembereket nyerni, ez a folyamat azonban még nem eléggé gyors. Követésre méltó azoknak a vállalatoknak a példája is, ahol több szakmára tanítják a dolgozókat. Sok még tehát az a tartalék, amelynek kihasználásával kigyenesíthetőbbá válhat a népgazdaság, s ezen belül a vállalatok munkaerőmértéke. Ezeknek a tartalékoknak a fokozott feltárására hívta fel a Minisztertanács is valamennyi érdekeltet.

Négy évtized közhivatalban

Hatvan évem, valamivel túl nyugdíjba ment dr. Kiss Imre, a Csongrád megyei tanács vb szegedi járási hivatalának vezetője, aki négy évtizedet töltött el különböző közhivatali szolgálatban. Kezdetül fogva „pénzügyes” volt, ahogy az adóhivatali államháztartásban dolgozókat nevezik. Annak idején — egyetemi tanulmányait anyagi okok miatt megszakítva Pécsen — a mezővárosi központi elöljárósághoz került szociális titkárnak. Ahogy most visszaemlékezett erre az időre és beosztásra, nem járt az más-sal, mint kikopott, agyonvasalt ruhában „urat” játszani.

Következett azután fogalmazó gyakornoksága Szatmár megyében, majd új beosztás a makói adóhivatalban. Későbbi állomása a szegedi pénzügy-igazgatóság, amely a tanácsok létrejöttével beolvadt a Csongrád megyei tanácsba. Volt előadó, főelőadó, csoportvezető, majd a szegedi járáshoz kerülve pénzügyi osztályvezető. 1976-ban nevezték ki a szegedi járási hivatal vezetőjévé. A hatáskör, az önállóság, a felelősség ezen a poszton ma sem kevesebb, mint korábban volt. Nem is arról beszélgettünk vele, hanem arról: a hivatalvezetői székben milyen intézkedésekre emlékszik leginkább, amelyek megvál-

toztatták a szegedi járás arculatát?

— Több mint két évtizede kísérem figyelemmel közelebbről a szegedi járás fejlődését. Ne is mondom: a húsz év előtti állapotok össze sem hasonlíthatók a maiakkal. Megszoktuk már, hogy a községekben van villany, víz, csatornahálózat, javultak az útviszonyok. Egészségügyi, kulturális és

kommunális beruházásaink és az új települések megvalósították a községek életét, nem szólva most a gazdasági fejlődésről, eredményekről. A megszüntetett tanügyi kisvasút helyével például növeltük a termőterületet, úgyszintén a romba dőlő tanyák helyét is felszántották a közös gazdaságok. Mindezeknek az ügyintézésben közreműködtem, s olykor nem is volt könnyű a feladat.

Úgy tudjuk, volt egy dédelgetett álma, az, hogy a nagyközség rangú Kistételek mielőbb Csongrád megye hatodik városává fejlődjenek.

— Ma és holnap is álomom ez. Talán onnan él bennem, hogy a hivatali apparátuson belül nekem jutott Kistételek patronálása, ilyenformán sokszor meglátogattam. Való igaz, az elmúlt években sokat fejlődött ez a nagyközségünk. A városá válás normáiból igen sok előfeltétel megteremtődött már, és ezek a jegyek bizonyára tovább gyarapodnak ezután is, míg egyszer majd átadják a városi rangot megillető kulcsot és oklevelet.

S mi lesz ezután, ha nem kell bejárnia hivatalába?

— Semmilyen hobbim nincs, se kiskertem, nem gyűjtök bélyeget és nem járok horgászni. Egyetlen nagy szenvedélyem az olvasás. Többet leszek majd a családdal, két unokámmal is, akik Dunaújvárosban laknak. A fiam ott főiskolaitanár. Ingázom majd Szeged és a család között.

Lódi Ferenc

Az odesszai vendégek Szentesen

Csütörtökön egész napos program várta Szentesen a megyei tanulmányúton levő, Odesszából érkezett szovjet megfigyelési szakemberek küldöttségét. Délután a Termál Tsz-ben, Csorba György városi tanácselnök és Hufi Miklós pártbizottsági osztályvezető jelenlétében Kurucz Márton, a termelőszövetkezet elnöke fogadta a vendégeket, s ismertette a tézis életét. A vendégek megismerkedtek a gazdaság baromfitenyésztésével.

Délután a szovjet küldöttség az Árpád Termelőszövetkezet liba- és pulykatenyésztő telepét tekintette meg. Az odesszai delegáció ma folytatja látogatását Szentesen.

A KISZ megyei bizottságának ülése

Tegnap, csütörtökön délután tartott ülést a KISZ megyei bizottsága. Első napirendi pontként dr. Koczor Lajos, a szervezet iskolafelölőse adott számot az egyetem és a főiskolák ifjúkommunista szervezeteiben folyó társadalmi és közéleti tevékenység tapasztalatairól. Hangsúlyozta: a fiatalok politikai kultúrájukat növelni, amikor közéleti szerepet vállalnak. Ezért is támasztanak a KISZ-alapszervezetek e szempontból is magasabb követelményeket a felsőoktatási intézmények tanulóival szemben. Szó esett ezenkívül arról is, hogyan vesznek részt a fiatalok a felsőoktatási intézmények munkájában, miként képviselik társait például az egyetem tanácsaiban. A napirend vitájában kért szót Tóth Zoltán is, a KISZ Központi Bizottsága egyetemi és főiskolai osztályának vezetője.

Nem kisebb érdekfeszítés számot tartó jelentést terjesztett elő Horváth András, aki az ifjúmunkás-felelős, a 1978. évi ifjúsági parlament tapasztalatait foglalta össze. A témakörhöz kapcsolódva a meghívottak — többek között — hangsúlyozták az ifjúsági parlamentek jelentőségét, szere-

pét, a munkahelyi demokrácia alakításában és fejlesztésében. E napirendhez hozzászólt dr. Ágoston József, az SZMT vezető titkára, a megyei pártbizottság ifjúságpolitikai bizottságának elnöke is.

Ezt követően Bódi György, a KISZ megyei bizottságának első titkára értékelte az úttörőszövetség megyei tanácsának az Úttörővezetők VI. Országos Konferenciája óta végzett tevékenységét. Majd a Kommunista Ifjúsági Szövetség lakóterületi munkájáról Kulcsár Péter, a szervezet megyei titkára adott számot. Elmondta, hogy a KISZ Központi Bizottságának Intézőbizottsága által 1970. november 11-én hozott határozatának megfelelő szellemben folytatták az irányú szervező és irányító tevékenységüket.

A KISZ Csongrád megyei bizottságának az 1979/80-as oktatási évről vonatkozó politikai képzési feladattervét ismertette Lovász József, a szervezet megyei vezetőképző központjának igazgatója, majd a KISZ megyei szervezetének munkáját segítő technikai képzéseket beszéltek meg. Végül előterjesztéseket tárgyalt meg a bizottság.

Új, nagy program a lakásépítésre

Az építéssel egyenrangú feladat a felújítás és a korszerűsítés

A párt Központi Bizottsága már korábban javasolta, a Minisztertanács pedig csütörtöki ülésén jóváhagyta azt a 15 éves programot, amelynek alapján 1990-ig hazánkban újabb 1,2 millió lakás épül, több mint 300 ezer lakást felújítanak, több tízezeret korszerűsítnek.

Ezúttal a második 15 éves lakásépítési programról van szó; az első nagyszabású tervet 1961. és 75. között hajtottuk végre. Másfél évtized alatt a tervezett 1 millió helyett 1 millió 50 ezer lakás épült, 63-ról 35 százalékra csökkent az egyszobás, 80-ról 53 százalékra a komfort nélküli lakások, ugyanakkor 37-ről 65 százalékra emelkedett a kétfő és több szobás, 13-ról 35 százalékra a komfortos lakások aránya. Annak ellenére, hogy időközben csaknem negyedszázaddal csökkent a lakásépítési költség, a korszerűtlen lakást megszüntették, csökkent a lakások zsúfoltsága.

Az új 15 éves program a korábban megkezdett lakásépítési politika folytatása, a korábbinál azonban átfogóbban, sokoldalúbban intézkedik a lakásépítésről és -gazdálkodásról, s fontos új elemeket is tartalmaz. Nagy nyomattal hangsúlyozza, a lakásépítéssel azonos fontosságú feladatként határozza

meg a meglévő lakások felújítását és korszerűsítését, a gyorsítását, rámutat az alapfokú oktatási, egészségügyi, kereskedelmi és egyéb, a lakosság ellátását szolgáló létesítmények létrehozására, a lakáscsere fokozására.

A program szerint 1976. és 1990. között 1,2 millió új lakás épül, így 1990-re a lakásállomány eléri a 4-4,1 milliót. A program teljesítését a legfontosabb feladatnak tartja a lakásépítéssel egyenrangú feladatnak a meglévő lakások felújítását és korszerűsítését, a gyorsítását, rámutat az alapfokú oktatási, egészségügyi, kereskedelmi és egyéb, a lakosság ellátását szolgáló létesítmények létrehozására, a lakáscsere fokozására.

A 15 éves lakásépítési és gazdálkodási program első harmadának feladatait már az V. ötéves népgazdasági terv megszabta. 1976. és 80. között várhatóan 440-450 ezer új lakás épül, a VI. és a VII. ötéves tervidőszakban további 750-760 ezer lakást kell építeni.

A lakáskorszerűsítés 1990-ig mintegy 120 ezer városi, komfort nélküli kis alapterületű állami lakást érint. Ezek használati értékét olyan módon is növelik, hogy több kis alapterületű lakás összevonásával jól felszerelt, nagyobb lakásokat alakítsanak ki. Így a 120 ezer komfort nélküli lakásból mintegy 50-60 ezer, minőségileg megfelelő lakás jön létre.

A tömeges lakásépítéshez az elmúlt másfél évtizedben lényegében megteremtődött a háttér. A létrejötték a házgyárak, rendelkezésre állnak a különféle szerelvények, építőanyagok. Nem alakult ki még az iskolák, óvodák, bölcsődék, áruházak, üzletek, egészségügyi létesítmények építését szolgáló megfelelő építőipari bázis és technológia. Mindez szükséges teszi a magas- és mélyépítőipari, a szakszervezeti kapacitások összehangolt fejlesztését.

A lakásfelújítások és -korszerűsítések gyorsuló üteme is új feladatokat jelent. Ezért a kapacitásokban tartós területátrendezést kell végrehajtani, főként Budapest és azon a körzetek javára, ahol a legnagyobbak a feladatok.

A tanácsi lakások elosztásánál az eddiginél is következetesebben kell érvényesíteni a szociálpolitikai, rétegpolitikai elveket. A lakáselosztással összefüggő támogatási rendszert ennek megfelelően oly módon szükséges továbbfejleszteni, hogy több esélyük legyen a lakáshoz jutáshoz a szerényebb jövedelmű rétegeknek. Sokat segíthet a lakás-helyzetben a lakáscsere intézményes támogatása is. Pénzügyi ösztönzéssel, a lakáscsere alapos fókuszatos növelésével, szolgáltató jellegű szervezetek létrehozásával is segíti majd a kormányzat a lakáscsere.

A Minisztertanács utasította az illetékes szerveket, gondoskodjanak a lakásépítési és -gazdálkodási 15 éves terv végrehajtásához szükséges feltételek széles körű megteremtéséről.

Mező Imréné kitüntetés

Mező Imrénének, a munkásmozgalom régi harcosának 70. születésnapja alkalmából az Elnöki Tanács a Szocialista Magyarországi kitüntetés adományozta.

A kitüntetést Méhes Lajos, az Elnöki Tanács tagja, a budapesti pártbizottság első titkára adta át.

(MTI)